

Pingsetningin fór fram á venjulegan hátt, og því næst var herra Bjarni Lyngbrot kosinn skrifari þingsins. Voru þá lesnar skýrslur forseta og útbreiðslustjóra yfir starfsemi félagsins á síðastliðnu ári og meðal annars minnst á kyrkjubýggingar safnaðanna á Gimli og í Winnipeg, einnig þess, að á síðastliðnu hausti hefði einn vorra efnilegstu manna farið austur til Meadville að nema þar guðfræði við prestaskóla Unitara í Bandaríkjunum.— Yfirleitt hafði unitariskum málum skilað áfram á árinu bæði utan og innan hinna organiseruðu safnaða, svo að hin unitariska hreyfing hafði aldrei staðið jafn sterkum fótum sem einnitt nú meðal Íslendinga.

Að loknum þingsetningarstörfum flutti síra Magn. J. Skaftason fyrirlestur um frjálstrúrarbaráttuna meðal Íslendinga hér vestra, með fyrirsögnum: „Á hverju ströndum vér“. Eins og fyrirsögnum ber með sér, gekk fyrirlesturinn út á, að sýna vegna hvers skynsamlegar trúarskoðanir mætti ýmist daufum undirtektum eða ákveðinni mótsprynu meðal fjölda Íslendinga. Það væri ýmist vegna óvanans að hugsa út í þau mál, er lengra tæki en daglegu störfin, eða þá fyrir þeim, sem eitthvað hugsuðu, að hugsa öðru vísi en heima og í hljóði. Uppeldi Íslenzku þjóðarinnar hefði verið þannig varið til skamms tíma, að menn hefði farið leynilegar með skoðanir sínar en landráðasakir og glæpamál, og forðast í nokkru að láta þær hafa hin minnstu áhrif á daglega framkomu og breytni. Svo væri mörgum hinum yngri farið að lærast að „sannfærast upp á ensku“. — Fyrirlesturinn var skarpur og skorinorður og einarðlega fluttur, og vel getur oss hugsast, að hafi nokkur þeirra þar verið viðstaddir, er svikist hefir undan framfaramerkjunum, að sá hinn sami hafi staðið rjóðari upp undan þeirri ræðu, en þá hann settist niður. Sumir þurfa minna en að heyra sannleikann, ef— með því að dýfa bitanum í fatið— Satan fer í þá.

Eitt mætti þó ef til vill athuga við fyrirlestur þenna, en það var, að helzt til mikið var úr því gjört, hvað líkurnar væri litlar fyrir því, að drengskapartilfinningin ykist svo almennt, að menn færi að þora og vilja koma fram eins og ærlegir og hreinskilmenn. Fyrir því eru stórar lískur. Það eitt er samkvæmt framþróunarlögmálinu. Og á því byggist von og framtíð unit. trúar.